

Jensen sagde ganske vist 6 Kr., men disse 26 Øres Forskel berettiger aldeles ikke det ærede Medlem for Horsens Landkreds til at stemple Søren Jensens Udtalelser som Sladder, og jeg vil paa det bestemteste protestere derimod.

Derimod tror jeg, at den Tale, det ærede Medlem i Aften har ført under sin Forhandling med Indenrigsministeren, og som han ogsaa førte forgangen Dag, om Slagteriernes Majsindkøb meget snarere maa henregnes til Sladder. Det ærede Medlem udtalte, at de sjællandske Slagterier har indkøbt en Del Majs, der ligger oplagret paa den saakaldte Djævleø, og vilde tabe 90,000 Kr. paa denne Majs — i Aften mente det ærede Medlem, at det var ca. 100,000 Kr. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at han behøver ikke at gøre sig Bekymringer i saa Henseende. Efter hvad der er meddelt mig af rette Vedkommende, er det Tab, de sjællandske Slagterier vil lide paa den Majs, de har oplagret i Øjeblikket, ca. 30,000 Kr., men de har et Overskud paa ca. 160,000 Kr. paa den øvrige Majs, de har indført, saa at det ærede Medlem kan se, at de sjællandske Slagterier til Trods for, at de har arbejdet efter et helt andet System end Jydsk Andels-Foderstofforretning, har arbejdet saa fortræffeligt, at de i dette Øjeblik har et ganske pænt og anstændigt Overskud at byde deres Interessenter. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem ganske roligt kan lægge al sin Bekymring og Sorg til Side for de sjællandske Slagteriernes Vedkommende.

Der kan ikke findes noget som helst Forsvar for den Forretningsmaade, som er anvendt af Jydsk Andels-Foderstofforretning. Det Parti, jeg tilhører, er Venner af Andelssagen, og det er ikke for at komme Jydsk Andels-Foderstofforretning til Livs, at jeg har fremdraget denne Sag, og at mine Meningsfæller har omtalt den her; men Grunden er, at Jydsk Andels-Foderstofforretning i Virkeligheden er ved at komme paa Afveje i hele sin Forretningsførelse. Det er ikke Andelstankens Principper, man fører ud i Livet, og det ærede Medlem, som jo har hørt til Andelssagens Forkæmpere her i Landet, skulde saa langt fra forsvare, hvad der gøres i Jydsk Andels-Foderstofforretning, at han tværtimod skulde retlede den fra den fejle Vej, man er inde paa. Jeg har tidligere anført, hvorledes vore Andelsforeninger og Andelsforretninger virker. Arbejdernes Bageri her i København sælger Brød saa billigt som paa nogen Maade muligt, har solgt det 14 Øre billigere end de andre Fabrikker. Vi sætter ingen

Skranker og siger: I skal være Medlemmer, og I skal være solide, velholdne Medlemmer, der er i Stand til at betale for at faa Del i dette Brød. Nej, vi siger over hele København: Vær saa god at komme og købe af vort billige Brød. Det er i Virkeligheden den gode Idé i Andelsbevægelsen og ikke dette at danne Indkøbsforeninger, saaledes som man har gjort i Jylland; thi det er en simpel egoistisk Indkøbsforening, der arbejder og virker derovre, den har ikke den fjerneste Almensans eller Samfølelse med hele den øvrige Befolkning i Landet.

Hvis Jydsk Andels-Foderstofforretning sidste Vinter havde solgt sin Majs og sine Foderstoffer saa billigt som paa nogen Maade muligt, kunde det først og fremmest have bidraget til, at hele den store Arbejderbefolkning havde faaet sit Brød billigere, og dernæst have bidraget til, at alle de mange Husmænd og smaa Landejendomsbesiddere her i Landet, som har vanskeligt ved at købe paa Bestilling og betale et større Parti, var kommet til at betale lavere Priser til Købmændene; thi hvis Andelsforeningerne havde holdt lavere Priser, vilde private Importører til syvende og sidst have været nødsagede til at sætte Priserne ned. Det kan det ærede Medlem aldeles ikke komme bort fra, hvor meget han end anstrenger sig i saa Henseende. Men nu er Kendsgæringen den sørgelige, at vore Importører af Korn- og Foderstoffer har tjent 20, maaske nærmere 30 Mill. Kr. i det Aar, der gik; et enkelt Kompagni tjente de 10 Mill. Kr., Jydsk Andels-Foderstofforretning tjente de 5 Millioner. Men da man nu havde tjent de mange Penge, 5 Mill. Kr., synes jeg, det havde været en saare fornuftig Tanke — og det havde været en Tanke til Ære for Foreningen —, om den havde sagt: Nu har vi i det forløbne Aar sparet 5 Mill. Kr. sammen, nu vil vi ikke udbetale alle disse Penge som Overskud til vore Andelshavere og Modtagere af Foderstoffer, vi vil nøjes med at udbetale 2 Mill. Kr. og benytte de andre 2 à 3 Mill. Kr. til i det kommende Aar at holde Priserne nede; saa er vi med til at gavne hele Befolkningen her i Landet, til at mildne Dyrtiden og tvinge de andre Importører til at aflevere en Del af det store Udbytte, som de formentlig vil tjene ligesom i det foregaaende Aar. Det har der jo imidlertid ikke været Tale om, man udbetalte hele Overskuddet til Trods for, at man bagefter begyndte at klage over, at der desværre ikke var Udsigt til i det kommende Aar at tjene saa mange Penge som i det foregaaende.